

Juhász Zsuzsanna

Ötlet

Fekete szájlennyomatok egy papíron.
Barlangszájak az embertérben.
Ilyen egyszerű lenne minden, míg
beszélék: nagyobbra nyitni és
szorosabbra zárni már nem tudom:
ordítok – elcsendesem.

Manifesztáció

Föltartott kezek a pornak,
földtelen lépések, lepke-
szeszély az irányban.
Pedig csak egy teherautó
reflektorában a bűnnek és bűn-
telenségnek ígérete
a találkozásra.

Öregálom

Szőkésbarna és zöld.
Még nem egypillantásnyi az arcod.
Még orosz mezők és virágkosár.
Golyópárbajba küldött szelek.
Még gilgálkő minden ujjperced.

JUHÁSZ ZSUZSANNA (1958) az ELTE pszichológia szakán végzett. Prózakötete: *Hát micsoda nő ez* (AJ Téka, 2022).

Mama

Nem találhatok már oda vissza,
pedig felszentelésre várt ott
minden pillanat a templomhuzatban,
pedig csak szél volt, szélölelő szél,
s most a világ idegen felekezet.

Körbehordozás

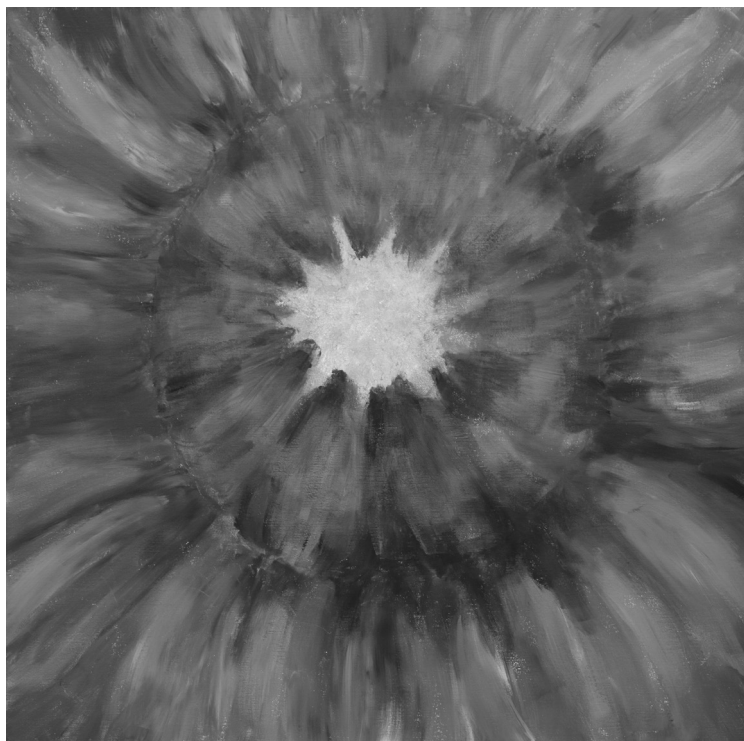
Közeli, mint a kígyófejárnyék.
Még perce sincs, boldogító
asztaltánc-rágondolás.
Csillagsugár formában a játékok.
Egy az idő. Amibe a test bele-
nyugszik, félrefordul.

Pokoljáratok

Kipirulnak a függönyök,
hátrálnak a fák,
a fércmezőkön fesztelen krákogás,
rühesedik a csillagbőr
feldőlő fejünk alatt.

Szabad a gazda a versírás kertjében

Csobbanás kell a kőnek, botlás a madaraknak,
félrecsúszott szinkronhang-oratóriumok – költői
megdicstelenítés: 60 Ft/órában tanítani a földön-
járást – nekem, aztán neked is, hogy szövetnedvem
összetételéé legyen az utolsó szó, s az én jogom
az érintésgyűjtés a megpofátlanodó társasjátékaink
között. Félreanyátlanodnak a fák, az utcák
analfabéta várakozásban, most kopnak a
gyerekmatricák a sakk matt füzetekben. Elő-
tanulmányokat folytatnak az ivarsejtek a gyerekölemben.
Néhány csukló, néhányszor öt ujjat ültet el,
Egyszerű, naiv intarziának a megéjülő asztalokon.

Kalocsai Enikő: Kipattanás, 2020 (akril, vászon, 70x70 cm)